

Fries-Armeens koppel 'klopt'

RUDOLF NAMMENSMA

DAMWÂLD Musiceren is voor pianist Robert Poortinga (26) en violiste Meri Khojayan (25) meer dan alleen voorgeschreven noten spelen. „Je moet contact met jezelf zien te krijgen en tegelijk met de tijd waarin de muziek is geschreven.”

Dat helpt de twee om tot een goede interpretatie van hun repertoire te komen en om de wereld achter de noten te begrijpen. „En daar draait het om”, vinden beiden. Een maand geleden trouwde de uit Damwâld afkomstige pianist met de in Armenië geboren violiste. Twee jaar eerder was er op het muzikale vlak al een huwelijk gesloten.

Beide musici liggen elkaar, voelen elkaar aan en zijn het in muzikaal opzicht veel vaker eens dan oneens. Zaterdag is het tweetal te horen in de kerk van Midsland op Terschelling, daarna nog in Leeuwarden en Damwâld.

Beide jonge musici hebben in de muziek hun sporen al verdiend. Het opleidingstraject in Amerika is afgerond, de festivals met masterclasses. Er zijn prijzen gewonnen.

Daarnaast heeft het tweetal veel voor publiek gespeeld, onder andere in het vermaarde Mozarteum in Salzburg. Binnenkort hopen Khojayan en Poortinga te mogen vertrekken naar Italië, voor deelname aan de Salieri-Zinetti Kamermuziek Competitie. De selectie hiervoor vindt plaats op basis van geluidsopnamen. Vandaar dat de huiskamer in Damwâld deze week even dienst deed als studio.

Repertoirekeuze is voor hen een zaak van intuïtie en soms van 'Wauw, laten we die of die beroemde sonate eens proberen.' Op grond van een soort risicoanalyse wordt er een repetitieschema opgesteld, waarin veeleisend repertoire voorop komt te staan. Tegelijkertijd moet er karakter in de interpretatie worden

Pianist Robert Poortinga uit Damwâld speelt samen met zijn vrouw, violiste Meri Khojayan. FOTO MARCEL VAN KAMMEN

‘Wij vormen een soort muzikale eenheid en dat is iets waardevols’

aangebracht, moet er iets worden beleefd.

Poortinga: „Wat ik voel moet daarbij kloppen met wat Meri voelt en andersom.” Het tweetal leeft zich in een tijdvak in door het lezen van daarmee verbonden literatuur, het raadpleegt meningen van musicologen en probeert daarna het ‘bewuste’, zeg maar beredeneerbare dat dit alles oplevert, te koppelen aan de ‘onderbewuste’, gevoelsmatige gezamenlijke beleving.

Dat is meteen de reden waarom Khojayan en Poortinga het liefst samen optreden. Khojayan: „Wij vormen een soort muzikale eenheid en dat is iets heel waardevols.” Aan solo-optredens of concerten in andere samenstellingen denkt dit duo dan ook niet meteen. Poortinga: „Na-

tuurlijk lopen we net als iedere solist het gevaar vast te roesten, maar door voor elkaar te kiezen weten we dat de een de ander in veel gevallen zal corrigeren, zodat ons spel interessant blijft.”

Het liefst studeren beiden meteen een hele cyclus in. Poortinga: „Niet een enkele sonate van Beethoven, maar meteen alle. Dat is een hele klus, maar je doorziet dan nog duidelijker de ontwikkeling van een componist en daar doe je als musicus absoluut je voordeel mee.”

Toekomstplannen: in juli naar Amerika met alle vioolsonates van Beethoven, optredens scoren en les gaan geven. Voorlopig zijn Khojayan en Poortinga nog drie keer te horen in onze provincie.

Of en wanneer ze terugkomen is de vraag. En wie weet heeft het duo dan ook een naam.

Poortinga en Khojayan: maandag 23 mei, Kerk Midsland, 20 u. donderdag 26 mei, De Harmonie Leeuwarden, 20 u. vrijdag 27 mei T.E. Teunissenwei 48 Damwâld, 20 u. (reserveren op 0511 423219)